سورة النازعات

79. സൂറതു ന്നാസിആത്ത്

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 46 - വിഭാഗം (റുകൂഌ്) 2

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

وَٱلنَّٰزِعَٰتِ غَرۡقٗا ﴿١﴾

《1》 മുഴുകി പ്രവേശിച്ചു (നിർദ്ദയം) ഊരിയെടുക്കുന്നവ തന്നെയാണ (സത്യം)!

وَٱلنَّٰشِطَٰتِ نَشۡطٗا ﴿٢﴾

《2》 വേഗതയിൽ (സൗമ്യമായി) അഴിച്ചുവിടുന്നവ തന്നെയാണ (സത്യം)!

وَٱلسَّٰبِحَٰتِ سَبۡحٗا ﴿٣﴾

《3》 ഒരു (ശക്തമായ) ഒഴുക്ക് ഒഴുകിവരുന്നവ തന്നെയാണ (സത്യം)!

فَٱلسَّٰبِقَٰتِ سَبۡقٗا ﴿٤﴾

《4》 എന്നിട്ട്, മുന്നോട്ട് കുതിച്ചു പോകുന്നവ തന്നെയാണ (സത്യം)!

فَٱلۡمُدَبِّرَٰتِ أَمۡرٗا ﴿٥﴾

《5》 എന്നിട്ട്, കൽപന (വ്യവസ്ഥ പ്രകാരം) ചിട്ടപ്പെടുത്തുന്നവ തന്നെയാണ (സത്യം)!

《1》 وَٱلنَّٰزِعَٰتِ ഊരിയെടുക്കുന്നവ (നീക്കുന്നവ, പിടിച്ചുവലിക്കുന്നവ) തന്നെയാണ غَرۡقٗا മുങ്ങി (മുഴുകി പ്രവേശിച്ചു- നിർദ്ദയമായി)ക്കൊണ്ട് 《2》 وَٱلنَّٰشِطَٰتِ അഴിച്ചുവിടുന്നവ (വേഗം എടുക്കുന്നവ) തന്നെയാണ نَشۡطٗا ഒരു (വേഗത്തിലുള്ള- സൗമ്യമായ) അഴിച്ചുവിടൽ 《3》 وَٱلسَّٰبِحَٰتِ നീന്തുന്ന (ഒഴുകിവരുന്ന- വേഗം ഇറങ്ങിവരുന്ന)വ തന്നെയാണ سَبۡحٗا ഒരു (ശക്തമായ) നീന്തൽ, ഇറങ്ങൽ 《4》 فَٱلسَّٰبِقَٰتِ എന്നിട്ട് (അങ്ങനെ) മുൻകടക്കുന്നവ (മുന്നോട്ട് ഗമിക്കുന്ന- കുതിച്ചു

പോകുന്നവ) തന്നെയാണ سَبْقًا മുൻകടക്കൽ (ഊക്കോടെ) ﴾5﴿ فَٱلْمُدَبِّرَٰتِ എന്നിട്ട് (അങ്ങനെ, പിന്നെ) ചിട്ടപ്പെടുത്തുന്ന (വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തുന്ന -പരിപാടിയിടുന്ന) വതന്നെയാണ أَمْرًا കൽപനയെ, കാര്യത്തെ

മരണസമയത്ത് മനുഷ്യരുടെ ആത്മാക്കളെ പിടിച്ചെടുക്കുന്ന മലക്കുകളെ ക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളിൽ സത്യം ചെയ്യുന്നു. അതോടൊപ്പം അവർ ആ കൃത്യം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന്റെ സ്വഭാവവും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അവിശ്വാസിക ളുടെ ആത്മാക്കളെ പിടിച്ചെടുക്കുന്നത് വളരെ നിർദ്ദയമായ രീതിയിലായിരിക്കും. ഒരു ജലാശയത്തിനടിയിൽ മുങ്ങിത്തപ്പുന്നതുപോലെ ശരീരത്തിന്റെ നാനാഭാഗ ങ്ങളിലും അവർ മുഴുകി പ്രവേശിക്കും. മരണമടയുന്നവൻ അതിനാൽ അങ്ങേ അറ്റം വേദനയും യാതനും അനുഭവിക്കയും ചെയ്യും. ഇതാണ് 1 -ാം വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. അവിശ്വാസികളുടെ മരണവേളയിൽ മലക്കുകൾ അവരോട് വളരെ പരുഷമായ നിലയിൽ പെരുമാറുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂറ: മുഹമ്മദ് 27 ലും, അൻഫാൽ 50 ലും, അൻആം 93 ലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് സ്മരണീയമാകു ന്നു. എന്നാൽ, സജ്ജനങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ പിടിച്ചെടുക്കുന്നതാകട്ടെ, വളരെ സൗമ്യത്തിലും വേഗത്തിലുമായിരിക്കും. അഥവാ കെട്ടിയിട്ട മൃഗത്തെ കെട്ടഴിച്ചു കൊണ്ട് പോകുന്നതുപോലെ വളരെ വേഗത്തിലും സന്തോഷത്തോടുകൂടിയുമാ യിരിക്കും. മലക്കുകൾ അവർക്ക് സലാം പറയുകയും, സന്തോഷവാർത്ത അറി യിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സൂറ: നഹ്ൽ 32 ൽ ഇതിനെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കു ന്നത് കാണാം. 2 -ാം വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ഇതിനെപ്പറ്റിയാ ണ്. 3 -ാം വചനത്തിൽ, ആകാശത്തുനിന്ന് മലക്കുകൾ അതിവേഗം ഇറങ്ങിവരു ന്നതിനെയും, 4 -ാം വചനത്തിൽ, അനന്തരം സജ്ജനങ്ങളിലേക്ക് ധൃതിയിൽകൊ ണ്ടുപോയി എത്തിക്കുന്നതിനെയും സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. മേൽ വിവരിച്ചതും അത ല്ലാത്തതുമടക്കം ഭൂമിയിൽ നടപ്പാക്കുവാൻ കൽപിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളെല്ലാം ചിട്ടയും പരിപാടിയുമനുസരിച്ച് മലക്കുകൾ നടത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ് 5 -ാം വചനത്തിൽ സൂചന.

ഈ അഞ്ച് സത്യവചനങ്ങളിലും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് മലക്കുക ളാണ് എന്ന നിലക്കാണ് നാം മുകളിൽ വിവരിച്ചത്. എന്നാൽ ഇവിടെ വേറെയും അഭിപ്രായങ്ങൾ ഇല്ലാതില്ല. അഞ്ചും- അല്ലെങ്കിൽ ആദ്യത്തെ നാലും- നക്ഷത്ര ങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും, യുദ്ധക്കുതിരകളെക്കുറിച്ചാണെന്നും വ്യാഖ്യാതാക്ക ളിൽ അഭിപ്രായക്കാരുണ്ട്. ഓരോന്നിനും അതിനനുസരിച്ച വ്യാഖ്യാനങ്ങളും കാണാം. ഒന്നിലധികം സന്ദർഭങ്ങളിൽ മുമ്പ് നാം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുള്ളതുപോ ലെ, അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച വാക്കുകളുടെ അർത്ഥവ്യാപ്തിയിൽ ഉൾക്കൊള്ളി ക്കാവുന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾ തന്നെയാണവ എന്ന് സമ്മതിക്കാം. പക്ഷേ, സ്വഹാ ബികളിൽനിന്നും, മുൻഗാമികളായ മഹാൻമാരിൽനിന്നും ഭൂരിഭാഗം ആളുകളും സ്വീകരിച്ചുവന്നിട്ടുള്ളത് നാം ഒന്നാമത് വിവരിച്ച അതേ അഭിപ്രായമാകുന്നു. ആദ്യത്തെ നാല് വചനങ്ങളിൽ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടത് മലക്കുകളെന്നുവെച്ചാൽപോ ലും, അഞ്ചാം വചനത്തിൽ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് മലക്കുകൾ തന്നെയാണെന്ന

കാര്യത്തിൽ ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളെല്ലാം യോജിച്ചവരാണെന്ന് ഇമാം റാസീ (റ), ഇബ്നു കഥീർ (റ) മുതലായവർ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു.

يَوْمَ تَرْجُفُ ٱلرَّاجِفَةُ ﴿٦﴾

《6》 കിടിലം കൊള്ളുന്നത് കിടിലംകൊള്ളുന്ന ദിവസം!-

تَتْبَعُهَا ٱلرَّادِفَةُ ﴿٧﴾

《7》 പിന്നാലെ വരുന്നത് അതിനെത്തുടർന്ന് വരുന്നതാണ്.

قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ﴿٨﴾

《8》 അന്നത്തെ ദിവസം ചില ഹൃദയങ്ങൾ (പേടിച്ചു) വിറകൊള്ളുന്നവയായിരിക്കും;

أَبْصَٰرُهَا خَٰشِعَةٌ ﴿٩﴾

《9》 അവയുടെ കണ്ണുകൾ (വിനയപ്പെട്ടു) താഴ്മചെയ്യുന്നവയായിരിക്കും.

《6》 يَوْمَ تَرْجُفُ വിറകൊള്ളുന്ന (കിടിലംകൊള്ളുന്ന) ദിവസം ٱلرَّاجِفَةُ വിറ (കിടിലം) കൊള്ളുന്നത് 《7》 تَتْبَعُهَا അതിനെ പിൻതുടരും, തുടർന്നുവരും ٱلرَّادِفَةُ തുടർന്ന് വരുന്നത്, പിന്നാലെയുള്ളത് 《8》 قُلُوبٌ ചില ഹൃദയങ്ങൾ يَوْمَئِذٍ അന്ന് وَاجِفَةٌ ഭയവിഹ്വലമായിരിക്കും, വിറകൊള്ളുന്നതായിരിക്കും 《9》 أَبْصَٰرُهَا അവയുടെ കണ്ണുകൾ, ദൃഷ്ടികൾ خَٰشِعَةٌ താഴ്മ (ഭക്തി- വിനയം- എളിമ) കാട്ടുന്നതായിരിക്കും

ക്വിയാമത്ത്നാളിൽ ലോകം ആകമാനം കിടുകിട വിറപ്പിക്കുന്ന ആദ്യത്തെ കാഹളം ഊത്തിനെക്കുറിച്ചാണ് 6 -ാം വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. അതിനുശേഷം, എല്ലാവരെയും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിക്കുന്ന രണ്ടാമത്തെ ഊത്താണ് 7 -ാം വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. രണ്ട് ഊത്തുകളെക്കുറിച്ചും ക്വുർആൻ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അവിശ്വാസികൾക്ക് അന്നത്തെ ദിവസം അങ്ങേഅറ്റം ഭയവും, പരിഭ്രാന്തിയും, അപമാനവും നേരിടും. അതിനുള്ള കാരണം ഇതാണ്:-

يَقُولُونَ أَءِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِى ٱلْحَافِرَةِ ﴿١٠﴾

《10》 അവർ പറയുന്നു: 'നിശ്ചയമായും, നാം കുഴിയിൽ വെച്ച് (മുൻസ്ഥിതിയിൽ) മടക്കപ്പെടുന്നവരാണോ?!'

أَءِذَا كُنَّا عِظَٰمًا نَّخِرَةً ﴿١١﴾

《11》 നാം ജീർണിച്ച എല്ലുകളായിത്തീർന്നിട്ടാണോ (ആ മടക്കം)?!

قَالُوا۟ تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ﴿١٢﴾

﴾12﴿ അവര്‍ പറയുകയാണ്: അങ്ങനെയാണെങ്കില്‍, നഷ്ടകരമായ ഒരു തിരിച്ചുവരവത്രെ അത്.

﴾10﴿ يَقُولُونَ അവര്‍ പറയുന്നു, പറയും أَءِنَّا നാമോ, നാമാണോ لَمَرْدُودُونَ മടക്കപ്പെടുന്നവര്‍ തന്നെ فِى ٱلْحَافِرَةِ കുഴിയില്‍ (ക്വബ്റില്‍) വെച്ച്, മുന്‍സ്ഥിതിയില്‍ ﴾11﴿ أَءِذَا كُنَّا നാം ആയിട്ടാണോ عِظَـٰمًا എല്ല് (അസ്ഥി)കള്‍ نَّخِرَةً ദ്രവിച്ച, ജീര്‍ണിച്ച, നുരുമ്പിയ ﴾12﴿ قَالُوا۟ അവര്‍ പറഞ്ഞു, പറയുകയാണ് تِلْكَ അത് إِذًا എന്നാല്‍ (അങ്ങനെയാണെങ്കില്‍) كَرَّةٌ ഒരു തിരിച്ചുവരവാണ്, മടക്കമത്രെ خَاسِرَةٌ നഷ്ടകരമായ

حافرة എന്ന വാക്കിന് 'കുഴി' എന്നര്‍ത്ഥം. 'വന്ന വഴിക്ക് തന്നെ മടങ്ങി', 'വന്നപാടെ തിരിച്ചുപോയി,' എന്നിങ്ങനെയുള്ള അര്‍ത്ഥത്തില്‍ رجع في الحافرة (അവന്‍ തന്റെ കുഴിയില്‍വെച്ച് മടങ്ങി) എന്ന് അറബിയില്‍ പറയപ്പെടാറുണ്ട്. 'നിന്ന കുഴിയില്‍നിന്ന് നീങ്ങിയില്ല' എന്നും മറ്റും മലയാളത്തിലും പറയാറുണ്ടല്ലോ അതുപോലെയുള്ള ഒരു പ്രയോഗമാണിതും. ഇതനുസരിച്ച് (10 -ാം വചനത്തില്‍) في الحافرة എന്നതിന് في الحالة الأولى (മുന്‍സ്ഥിതിയില്‍) എന്നാണ് പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും അര്‍ത്ഥം കല്‍പിച്ചിരിക്കുന്നത്. 'ക്വബ്റുകളാകുന്ന കുഴിയില്‍ വെച്ച്' എന്നും അര്‍ത്ഥം കല്‍പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. രണ്ടായാലും സാരം വ്യക്തമാണ്. മരണാനന്തര ജീവിതത്തെ നിഷേധിക്കുന്ന മുശ്‌രിക്കുകള്‍ പരിഹാസപൂര്‍വ്വം പറയുന്ന വാക്കുകളാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളില്‍ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. മരണശേഷം എല്ലുകള്‍പോലും ദ്രവിച്ച് ജീര്‍ണിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ട് പിന്നെയും ഞങ്ങളെ ക്വബ്റുകളില്‍ വെച്ച് മുന്‍സ്ഥിതിയില്‍ ജീവിപ്പിക്കുമെന്നാണോ നിങ്ങള്‍ പറയുന്നത്? ആശ്ചര്യം! അങ്ങനെയാണെങ്കില്‍ അത് ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വമ്പിച്ച നഷ്ടമായിരിക്കുമല്ലോ. ഞങ്ങള്‍ ആ ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള യാതൊരു ഒരുക്കവും ചെയ്തിട്ടില്ലല്ലോ എന്ന് സാരം.

'അങ്ങനെയാണെങ്കില്‍ അത് നഷ്ടകരമായ ഒരു തിരിച്ചുവരവായിരിക്കും. (تلك إذا كرة خاسرة)' എന്ന് ആ സത്യനിഷേധികള്‍ പരിഹാസപൂര്‍വ്വം പറയുന്ന വാക്കാണെങ്കിലും ബുദ്ധിയുള്ളവരെ ഇരുത്തിച്ചിന്തിപ്പിക്കുമാറുള്ള ഒരു യാഥാര്‍ത്ഥ്യം ആ വാക്കില്‍ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. താഴെ കാണുന്ന കവിവാക്യം ആ യാഥാര്‍ത്ഥ്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

قَالَ الْمُنَجِّمُ وَالطَّبِيبُ كِلَاهُمَا ... لَنْ يَحْشَرَ الْأَمْوَاتُ قُلْتُ إِلَيْكُمَا

إِنْ صَحَّ قَوْلُكُمَا فَلَسْتُ بِخَاسِرٍ ... أَوْ صَحَّ قَوْلِي فَالْخَسَارُ عَلَيْكُمَا

(സാരം: ഗോളശാസ്ത്രക്കാരനും ശരീരശാസ്ത്രക്കാരനും പറയുന്നു, മരണപ്പെട്ടവർ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുകയില്ല എന്ന്. ഞാൻ പറയുന്നു: നിൽക്കട്ടെ! നിങ്ങൾ പറഞ്ഞത് ശരിയാണെങ്കിൽ, ഞാൻ നഷ്ടക്കാരനല്ല. അഥവാ ഞാൻ പറഞ്ഞത് ശരിയാണെങ്കിൽ, നഷ്ടം സംഭവിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ രണ്ട് കൂട്ടർക്കുമായിരിക്കും.) മരണാനന്തരജീവിതം യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിക്കുകയില്ലെന്നുവരുന്നപക്ഷം നിങ്ങളെപ്പോലെത്തന്നെ എനിക്കും യാതൊരു ദോഷവും ബാധിക്കാനില്ല; നേരെമറിച്ച് ഞാൻ പറയുംപോലെ, അത് യഥാർത്ഥമായി സംഭവിക്കുമെന്നുവന്നാൽ, നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾക്ക് വമ്പിച്ച നാശമാണുണ്ടായിരിക്കുക. എനിക്കൊരു നഷ്ടവും വരാനില്ല. കാരണം, ഞാൻ നേരത്തെത്തന്നെ അതിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങൾ അതിനെ നിഷേധിക്കുന്നവരാകകൊണ്ട് അതിന്നായി യാതൊരു ഒരുക്കവും നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നില്ല എന്ന് താൽപര്യം. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-)

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَٰحِدَةٌ ﴿١٣﴾

《13》 എന്നാൽ, അത് ഒരേ ഒരു (ഘോര) ശബ്ദം മാത്രമായിരിക്കും.

فَإِذَا هُم بِٱلسَّاهِرَةِ ﴿١٤﴾

《14》 അപ്പോഴേക്ക് അവരതാ ഭൂമുഖത്തായിരിക്കും!

《13》 فَإِنَّمَا هِيَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അത് زَجْرَةٌ (വമ്പിച്ച) ഒരു ശബ്ദം ഇരമ്പൽ (മാത്രം) ആയിരിക്കും وَٰحِدَةٌ ഒരേ, ഏക 《14》 فَإِذَا هُم അപ്പോൾ അവരതാ بِٱلسَّاهِرَةِ ഭൂമുഖത്ത് (ഭൂമിയിൽ- നഗ്നമായ മൈതാനത്ത്) ആയിരിക്കും

കാഹളത്തിൽ ഊതപ്പെടുമ്പോൾ ഭൂമിയുടെ ഇന്നത്തെ നിലയെല്ലാം മാറിപ്പോകുമെന്നും, എല്ലാം സമനിരപ്പാക്കപ്പെടുന്നതാണെന്നും ക്വുർആനിൽ പലപ്പോഴും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. രണ്ടാമത്തെ ഊത്തിനെത്തുടർന്ന് എല്ലാവരും ക്വബ്റുകളിൽനിന്ന് പെട്ടെന്ന് എഴുന്നേറ്റ് പുറത്തുവരുകയും, 'മഹ്ശറി'ൽ സമ്മേളിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ ഈ മുശ്‌രിക്കുകളെക്കാൾ വമ്പിച്ച ശക്തനും ധിക്കാരിയുമായിരുന്ന ഫിർഔന്റെ ചരിത്രം ഓർമിപ്പിക്കുന്നു:-

هَلْ أَتَىٰكَ حَدِيثُ مُوسَىٰٓ ﴿١٥﴾

《15》 (നബിയേ) നിനക്ക് മൂസായുടെ വർത്തമാനം വന്നിരിക്കുന്നുവോ?!-

إِذْ نَادَىٰهُ رَبُّهُۥ بِٱلْوَادِ ٱلْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٦﴾

《16》 അതായത്, 'ത്വുവാ' എന്ന പരിശുദ്ധ താഴ്‌വരയിൽവെച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ റബ്ബ് അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം:-

ٱذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُۥ طَغَىٰ ﴿١٧﴾

﴾17﴿ 'നീ ഫിർഔന്റെ അടുക്കലേക്ക് പോയിക്കൊള്ളുക; നിശ്ചയമായും, അവൻ (ധിക്കാരത്തിൽ) അതിരുകവിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.'

فَقُلْ هَل لَّكَ إِلَىٰٓ أَن تَزَكَّىٰ ﴿١٨﴾

﴾18﴿ എന്നിട്ട് പറയുക: 'നീ പരിശുദ്ധി പ്രാപിക്കേണ്ടതിലേക്ക് നിനക്ക് ഒരുക്കമുണ്ടോ?-

وَأَهْدِيَكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ ﴿١٩﴾

﴾19﴿ നിന്റെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് ഞാൻ നിനക്ക് മാർഗദർശനം നൽകുകയും, അങ്ങനെ നീ (അവനെ) ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതിനും (ഒരുക്കമുണ്ടോ)?'

﴾15﴿ هَلْ أَتَىٰكَ നിനക്ക് വന്നിരിക്കുന്നുവോ حَدِيثُ مُوسَىٰٓ മൂസായുടെ വർത്തമാനം, വിഷയം ﴾16﴿ إِذْ نَادَىٰهُ അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞ സന്ദർഭം رَبُّهُۥ അദ്ദേഹത്തിന്റെ റബ്ബ് بِٱلْوَادِ ٱلْمُقَدَّسِ പരിശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ട താഴ്‌വരയിൽവെച്ച് طُوًى അതായത് ത്വുവാ, ത്വുവാ എന്ന ﴾17﴿ ٱذْهَبْ നീ പോകുക إِلَىٰ فِرْعَوْنَ ഫിർഔന്റെ അടുക്കലേക്ക് إِنَّهُۥ നിശ്ചയമായും അവൻ അതിരുവിട്ടിരിക്കുന്നു (ധിക്കാരം മുഴുത്തിരിക്കുന്നു) ﴾18﴿ فَقُلْ എന്നിട്ട് നീ പറയുക هَل لَّكَ നിനക്ക് (ഒരുക്കം- തയ്യാർ- ആവശ്യം) ഉണ്ടോ إِلَىٰٓ أَن تَزَكَّىٰ നീ പരിശുദ്ധി പ്രാപിക്കുവാൻ (നന്നായിത്തീരാൻ) ﴾19﴿ وَأَهْدِيَكَ ഞാൻ നിനക്ക് മാർഗദർശനം നൽകുവാനും إِلَىٰ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് فَتَخْشَىٰ അങ്ങനെ നീ ഭയപ്പെടുവാനും

സീനാപർവ്വതത്തിലെ ത്വുവാതാഴ്‌വരയിൽവെച്ച് അല്ലാഹു മൂസാ നബി (അ) യോട് സംസാരിച്ച വിവരം സൂറത്ത് ത്വാഹായിൽ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. ആ സംസാരത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണ് ഇവിടെ അല്ലാഹു ഉദ്ധരിക്കുന്നത്.

فَأَرَىٰهُ ٱلْـَٔايَةَ ٱلْكُبْرَىٰ ﴿٢٠﴾

﴾20﴿ അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം അവന് (ആ) വമ്പിച്ച ദൃഷ്ടാന്തം കാട്ടിക്കൊടുത്തു.

فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ﴿٢١﴾

﴾21﴿ എന്നാൽ, അവൻ വ്യാജമാക്കുകയും, അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുകയും ചെയ്തു.

ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ ﴿٢٢﴾

﴾22﴿ പിന്നീട് അവൻ (എതിരായ) പരിശ്രമം നടത്തിക്കൊണ്ട് പിന്നോട്ടുപോയി.

فَحَشَرَ فَنَادَىٰ ﴿٢٣﴾

﴾23﴿ അങ്ങനെ, അവൻ (തന്റെ ആൾക്കാരെ) ശേഖരിച്ചു; എന്നിട്ട് വിളിച്ചു (പ്രഖ്യാപിച്ചു);-

فَقَالَ أَنَا۠ رَبُّكُمُ ٱلْأَعْلَىٰ ﴿٢٤﴾

﴾24﴿ അവൻ പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഏറ്റവും ഉന്നതനായ റബ്ബാകുന്നു.'

﴾20﴿ فَأَرَىٰهُ അങ്ങനെ (എന്നിട്ട്) അദ്ദേഹം അവന് കാട്ടിക്കൊടുത്തു ٱلْآيَةَ ٱلْكُبْرَىٰ വമ്പിച്ച (വളരെ വലിയ) ദൃഷ്ടാന്തം ﴾21﴿ فَكَذَّبَ അപ്പോൾ (എന്നിട്ട്) അവൻ വ്യാജമാക്കി وَعَصَىٰ അനുസരണക്കേട് (എതിർ) പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്തു. ﴾22﴿ ثُمَّ أَدْبَرَ പിന്നെ അവൻ പിന്നോക്കം പോയി, പിന്നിട്ടു يَسْعَىٰ പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ട് ﴾23﴿ فَحَشَرَ അങ്ങനെ അവൻ ശേഖരിച്ചു, ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി فَنَادَىٰ എന്നിട്ട് വിളിച്ചു (പറഞ്ഞു- പ്രഖ്യാപിച്ചു) ﴾24﴿ فَقَالَ അവൻ പറഞ്ഞു أَنَا۠ رَبُّكُمُ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ റബ്ബാണ് ٱلْأَعْلَىٰ ഏറ്റവും ഉന്നതനായ

മൂസാ നബി (അ)യുടെ ദൗത്യത്തെയും പ്രബോധനത്തെയും നിഷേധിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തെ അനുസരിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്ന് മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹത്തിന് എതിരായ പ്രവർത്തനങ്ങളും പ്രചാരണങ്ങളുമായി ഫിർഔൻ പിന്നോട്ടുപോയിക്കൊണ്ടുമിരുന്നു. ഒടുക്കം, ജനമദ്ധ്യെ അവരുടെ ഏറ്റവും ഉന്നതനായ റബ്ബ് താൻതന്നെയാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ما علمت لكم من إله غيري القصص:٣٨ (ഞാനല്ലാതെ മറ്റൊരു ആരാധ്യനും നിങ്ങൾക്കുള്ളതായി ഞാൻ അറിയുന്നില്ല) എന്നും അവൻ അവരോട് പറയുകയുണ്ടായി. ഫിർഔന്റെ ഔദ്ധത്യവും, ധിക്കാരമനഃസ്ഥിതിയും എത്രത്തോളമാണെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് ഊഹിക്കാമല്ലോ. ഇതെല്ലാം വകവെച്ചുകൊടുക്കുമാറ് ആ ജനതയിൽ അവന്നുണ്ടായിരുന്ന സ്വാധീനവും പ്രതാപവും ഇതിൽനിന്ന് അനുമാനിക്കാവുന്നതുമാണ്.

فَأَخَذَهُ ٱللَّهُ نَكَالَ ٱلْـَٔاخِرَةِ وَٱلْأُولَىٰٓ ﴿٢٥﴾

﴾25﴿ അപ്പോൾ അല്ലാഹു അവനെ പരലോകത്തിന്റെയും ആദ്യലോക [ഇഹലോക]ത്തിന്റെയും ശിക്ഷാനടപടിയായി പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു).

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَىٰٓ ﴿٢٦﴾

《26》 നിശ്ചയമായും ഭയപ്പെടുന്നവർക്ക് അതിൽ ഒരു വലിയ ചിന്താപാഠവുമുണ്ട്.

《25》 فَأَخَذَهُ അപ്പോൾ അവനെ പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു) ٱللَّهُ അല്ലാഹു نَكَالَ ശിക്ഷാ നടപടിയായി, തടവായിട്ട്, വിലങ്ങായിട്ട് ٱلْـَٔاخِرَةِ അവസാനത്തെതിന്റെ (പരലോകത്തിന്റെ) وَٱلْأُولَىٰٓ ആദ്യത്തെതിന്റെയും (ഇഹലോകത്തിന്റെയും) 《26》 إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് لَعِبْرَةً ഒരു ചിന്താപാഠം, ഗുണപാഠം لِّمَن يَخْشَىٰٓ ഭയപ്പെടുന്നവർക്ക്

നൈൽ നദിയിൽവെച്ച് അവൻ വെള്ളത്തിൽ മുക്കിക്കൊല്ലപ്പെട്ടു. ഇത് ഇഹത്തിൽവെച്ച് ലഭിച്ച ശിക്ഷയാണ്. തുടർന്ന് പരലോകത്ത് നരകത്തിൽ അഗ്നിശിക്ഷയും! ഒരു മഹാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ സർവ്വാധിപതിയായിരുന്ന ഫിർഔന്റെ അതിദാരുണമായ പര്യവസാനത്തിൽ അല്ലാഹുവിനെ യപ്പെടുന്ന ആർക്കും വമ്പിച്ച പാഠമുണ്ടെന്ന് തീർച്ചതന്നെ.

വിഭാഗം- 2

ءَأَنتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ ٱلسَّمَآءُ ۚ بَنَىٰهَا ﴿٢٧﴾

《27》 നിങ്ങളാണോ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുവാൻ കൂടുതൽ പ്രയാസപ്പെട്ടവർ, അതല്ല, ആകാശമോ?! അതിനെ അവൻ നിർമിച്ചിരിക്കുന്നു.

رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوَّىٰهَا ﴿٢٨﴾

《28》 അതിന്റെ മേൽഭാഗം അവൻ ഉയർത്തി; അങ്ങനെ അതിനെ (പരിപൂർണമായി) ശരിപ്പെടുത്തി.

وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَىٰهَا ﴿٢٩﴾

《29》 അതിലെ രാത്രിയെ അവൻ ഇരുട്ടിയതാക്കുകയും, അതിലെ വെളിച്ചം [പകലിനെ] അവൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു;

وَٱلْأَرْضَ بَعْدَ ذَٰلِكَ دَحَىٰهَآ ﴿٣٠﴾

《30》 ഭൂമിയെ അതിന് ശേഷം അവൻ (പരത്തി) വിതാനിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു;

أَخْرَجَ مِنْهَا مَآءَهَا وَمَرْعَىٰهَا ﴿٣١﴾

﴾31﴿ അതിൽനിന്ന് അതിലെ (ഉറവ്) അതിലെ മേച്ചിൽ സ്ഥലവും [സസ്യലതാദികളും] അവൻ പുറപ്പെടുവിച്ചു;

وَٱلْجِبَالَ أَرْسَىٰهَا ﴿٣٢﴾

﴾32﴿ മലകളെയും (അതിൽ) ആണിയിട്ടുറപ്പിച്ചു;-

مَتَٰعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَٰمِكُمْ ﴿٣٣﴾

﴾33﴿ നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ കന്നുകാലികൾക്കും ഉപയോഗത്തിനായിട്ട്.

﴾27﴿ ءَأَنتُمْ നിങ്ങളാണോ أَشَدُّ കൂടുതൽ ശക്തമായവർ, പ്രയാസപ്പെട്ടവർ
خَلْقًا സൃഷ്ടിയിൽ, സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുവാൻ أَمِ ٱلسَّمَآءُ അതല്ല ആകാശമോ بَنَىٰهَا അത
വൻ നിർമി(സ്ഥാപി)ച്ചിരിക്കുന്നു ﴾28﴿ رَفَعَ അവൻ ഉയർത്തി سَمْكَهَا അതിന്റെ
മേൽ (ഉപരി)ഭാഗം فَسَوَّىٰهَا അങ്ങനെ അതിനെ ശരിപ്പെടുത്തി ﴾29﴿ وَأَغْطَشَ അവൻ
ഇരുട്ടിയതാക്കുക (ഇരുളാക്കുക)യും ചെയ്തു لَيْلَهَا അതിന്റെ രാത്രിയെ وَأَخْرَجَ
പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു وَأَخْرَجَ അതിന്റെ വെളിച്ചം, പ്രഭ ﴾30﴿ وَٱلْأَرْضَ
ഭൂമിയെയും بَعْدَ ذَٰلِكَ അതിനുശേഷം دَحَىٰهَا അതിനെ അവൻ പരത്തി, വിതാനം
ചെയ്തു ﴾31﴿ أَخْرَجَ പുറപ്പെടുവിച്ചു مِنْهَا അതിൽനിന്ന് مَآءَهَا അതിലെ വെള്ളം
وَمَرْعَىٰهَا അതിലെ മേച്ചൽ (മേയുന്ന) സ്ഥലവും ﴾32﴿ وَٱلْجِبَالَ മലകളെയും أَرْسَاهَا
അവയെ അവൻ ആണിയിട്ട്, ഉറപ്പിച്ചു ﴾33﴿ مَتَٰعًا ഉപയോഗത്തിനായിട്ട് لَكُمْ
നിങ്ങൾക്ക് وَلِأَنْعَٰمِكُمْ നിങ്ങളുടെ കന്നുകാലികൾക്കും

ഇതെല്ലാം ചെയ്ത അല്ലാഹുവിന് നിങ്ങൾക്ക് രണ്ടാമതൊരു ജീവിതം നൽകുവാനും, പരലോകമെന്ന മറ്റൊരു ലോകം സൃഷ്ടിക്കുവാനും കഴിയാതെ വരുമോ?! ആലോചിച്ചുനോക്കുക. നിത്യസത്യങ്ങളാകുന്ന ഇത്തരം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ മുമ്പിൽവെച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

فَإِذَا جَآءَتِ ٱلطَّآمَّةُ ٱلْكُبْرَىٰ ﴿٣٤﴾

﴾34﴿ എന്നാൽ (എല്ലാറ്റിനെയും) അടക്കി ജയിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ വിപത്ത് വന്നാൽ!-

يَوْمَ يَتَذَكَّرُ ٱلْإِنسَٰنُ مَا سَعَىٰ ﴿٣٥﴾

﴾35﴿ അതായത്, മനുഷ്യൻ താൻ പ്രവർത്തി(ച്ചു വെ)ച്ചതിനെക്കുറിച്ച് ഓർമിക്കുന്ന ദിവസം;-

وَبُرِّزَتِ ٱلْجَحِيمُ لِمَن يَرَىٰ ﴿٣٦﴾

﴾36﴿ കത്തിജ്വലിക്കുന്ന നരകം, കാണാവുന്നവർക്ക് (കാണുവാൻ) വേണ്ടി വെളിക്കുകൊണ്ട് വരപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന (ദിവസം);-

فَأَمَّا مَن طَغَىٰ ﴿٣٧﴾

﴾37﴿ എന്നാലപ്പോൾ, യാതൊരുവൻ അതിരുവിട്ടിരിക്കുന്നുവോ,-

وَءَاثَرَ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا ﴿٣٨﴾

﴾38﴿ ഐഹികജീവിതത്തിന് പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവോ-,

فَإِنَّ ٱلْجَحِيمَ هِىَ ٱلْمَأْوَىٰ ﴿٣٩﴾

﴾39﴿ (അവന്) കത്തിജ്വലിക്കുന്ന നരകം തന്നെയാണ് സങ്കേതസ്ഥാനം.

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِۦ وَنَهَى ٱلنَّفْسَ عَنِ ٱلْهَوَىٰ ﴿٤٠﴾

﴾40﴿ എന്നാൽ, യാതൊരുവൻ തന്റെ റബ്ബിന്റെ സ്ഥാനത്തെ [അവന്റെ മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്നതിനെ] ഭയപ്പെടുകയും, മനസ്സിനെ ഇച്ഛയിൽ നിന്ന് വിലക്കിനിറുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവോ,-

فَإِنَّ ٱلْجَنَّةَ هِىَ ٱلْمَأْوَىٰ ﴿٤١﴾

﴾41﴿(അവന്) സ്വർഗം തന്നെയാണ് സങ്കേതസ്ഥാനം.

﴾34﴿ فَإِذَا جَآءَتِ എന്നാൽ വന്നാൽ, വരുമ്പോൾ ٱلطَّآمَّةُ അടക്കി ജയിക്കുന്ന (മഹാ) വിപത്ത് ٱلْكُبْرَىٰ വമ്പിച്ച, ഏറ്റവും വലിയ ﴾35﴿ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ ഓർമിക്കുന്ന ദിവസം ٱلْإِنسَـٰنُ മനുഷ്യൻ مَا سَعَىٰ അവൻ പ്രയത്നിച്ചത് (ചെയ്തുവെച്ചത്) പരിശ്രമിച്ചത് ﴾36﴿ وَبُرِّزَتِ വെളിക്ക് വരുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ٱلْجَحِيمُ കത്തിജ്വലിക്കുന്ന നരകം لِمَن يَرَىٰ കാണുന്നവർക്ക് ﴾37﴿ فَأَمَّا مَن എന്നാലപ്പോൾ യാതൊരുവൻ طَغَىٰ അതിരുവിട്ടു ﴾38﴿ وَءَاثَرَ പ്രാധാന്യം നൽകുകയും (തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും) ചെയ്തു ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا ഐഹിക ജീവിതത്തിന്, ജീവിതത്തെ ﴾39﴿ فَإِنَّ ٱلْجَحِيمَ എന്നാൽ കത്തിജ്വലിക്കുന്ന നരകം هِىَ ٱلْمَأْوَىٰ അത് തന്നെ സങ്കേതസ്ഥാനം ﴾40﴿ وَأَمَّا مَنْ خَافَ എന്നാൽ പേടിച്ചുവോ, യാതൊരുവൻ ഭയപ്പെട്ടുവോ مَقَامَ رَبِّهِۦ തന്റെ റബ്ബിന്റെ സ്ഥാനം (റബ്ബിങ്കൽ നിൽക്കുന്നതിനെ) وَنَهَى ٱلنَّفْسَ മനസ്സിനെ (ദേഹത്തെ) വിലക്കുക(തടയുക)യും ചെയ്തുവോ عَنِ ٱلْهَوَىٰ ഇച്ഛയിൽ നിന്ന് ﴾41﴿

فَإِنَّ ٱلْجَنَّةَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും സ്വർഗം هِىَ ٱلْمَأْوَىٰ അത് തന്നെയാണ് സങ്കേത സ്ഥാനം

എല്ലാവിധ അത്യാപത്തുകളെയും വിസ്മരിപ്പിച്ച് കളയുന്നതും ലോകത്തെ ആകമാനം ബാധിക്കുന്നതുമായ ഏറ്റവും വലിയ വിപത്തായിരിക്കും ക്വിയാമത്ത്നാളിലെ വിപത്തുകൾ. അതുകൊണ്ടാണ് അതിന് الطامة الكبرى (എല്ലാറ്റിനെയും അതിജയിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ വിപത്ത്) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അന്നുമനുഷ്യൻ ഏതേത് കാര്യങ്ങൾ മറന്നാലും ശരി, ഒരു കാര്യം അവന് ഓർമ വരും. താൻ ഇഹത്തിൽവെച്ച് ചെയ്ത കർമങ്ങളത്രെ അത്. അവന്റെ ചെറുതും വലുതുമായ കർമങ്ങൾ ഒന്നൊഴിയാതെ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ഒരു ഗ്രന്ഥം അവന്റെ കയ്യിൽ കൊടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ, തങ്ങൾ അനുഭവിക്കുവാൻ പോകുന്ന ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് കുറ്റവാളികൾക്കുണ്ടാകുന്ന പേടിയും പരിഭ്രമവും എന്തായിരിക്കുമെന്ന് ഊഹിക്കാമല്ലോ. കൂടാതെ, എല്ലാവർക്കും കാണത്തക്കവിധം നരകം അടുത്ത് തയ്യാറുണ്ടായിരിക്കയും ചെയ്യും. ഇത് അവരുടെ വിഭ്രാന്തി കൂടുതൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. പക്ഷേ, സജ്ജനങ്ങൾക്ക് ഇങ്ങനെയുള്ള പരിഭ്രമങ്ങളൊന്നും ബാധിക്കാതെ അല്ലാഹു കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നതാണ്. വിചാരണക്ക്ശേഷം അല്ലാഹുവിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന വിധിയുടെ ചുരുക്കമാണ് 37 – 41 ൽ കാണുന്നത്.

ദുഷ്ക്കർമങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലമായി അല്ലാഹു എടുത്തുകാണിച്ച രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ഒന്ന് യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെയും ധാർമികമൂല്യങ്ങളെയും ധിക്കരിക്കുന്നതിലുള്ള അതിരുകവിച്ചൽ, മറ്റൊന്ന് ഐഹികജീവിതത്തിന് അതർഹിക്കുന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് പ്രാധാന്യം നൽകൽ, നേരെമറിച്ച് സൽക്കർമങ്ങൾക്ക് നിദാനമായ രണ്ട് കാര്യങ്ങളും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒന്ന്: റബ്ബിന്റെ മുമ്പിൽ ഹാജരാകേണ്ടിവരുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയം. മറ്റൊന്ന്: ദേഹേച്ഛകളിൽനിന്ന് മനസ്സിനെ തടഞ്ഞുനിറുത്തുക. ആദ്യത്തെ രണ്ടിൽനിന്നും ഉടലെടുക്കുന്നതെല്ലാം പാപങ്ങളും ഒടുവിലത്തെ രണ്ടിൽനിന്നും ഉടലെടുക്കുന്നതെല്ലാം പുണ്യങ്ങളും ആയിരിക്കും. അല്ലാഹു നമ്മെ പുണ്യവാൻമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلسَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَىٰهَا ﴿٤٢﴾

﴿42﴾ (നബിയേ) അന്ത്യഘട്ടത്തെക്കുറിച്ച് അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു: 'ഏതവസരത്തിലാണ് അതിന്റെ സ്ഥാപനം [അത് സംഭവിക്കൽ?]' എന്ന്.

فِيمَ أَنتَ مِن ذِكْرَىٰهَآ ﴿٤٣﴾

﴿43﴾ അതിന്റെ പ്രസ്താവനയെ സംബന്ധിച്ച് എന്തൊരു നിലയിലാണ് നീയുള്ളത്?! [നിനക്ക് അതിനെപ്പററി ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടല്ലോ]

إِلَىٰ رَبِّكَ مُنتَهَىٰهَآ ﴿٤٤﴾

﴿44﴾ നിന്റെ റബ്ബിങ്കലേക്കാണ് അതിന്റെ കലാശം. [അത് അവന് മാത്രമേ അറിഞ്ഞുകൂടൂ.]

إِنَّمَآ أَنتَ مُنذِرُ مَن يَخْشَىٰهَا ﴿٤٥﴾

﴿45﴾ നിശ്ചയമായും അതിനെ ഭയപ്പെടുന്നവര്‍ക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നല്‍കുന്നവന്‍ മാത്രമാകുന്നു നീ.

كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوٓا۟ إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَىٰهَا ﴿٤٦﴾

﴿46﴾ അതിനെ അവര്‍ കാണുന്ന ദിവസം ഒരു സായാഹ്ന (സമയ)മോ, അല്ലെങ്കില്‍ അതിന്റെ പൂര്‍വ്വാഹ്ന (സമയ)മോ അല്ലാതെ അവര്‍ (ഇഹത്തില്‍) കഴിഞ്ഞുകൂടിയിട്ടില്ലെന്ന പോലെയിരിക്കും! [അത്രക്കും ഭയങ്കരമായിരിക്കും അത്.]

﴿42﴾ يَسْـَٔلُونَكَ അവര്‍ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു عَنِ ٱلسَّاعَةِ അന്ത്യഘട്ടത്തെ പ്പറ്റി أَيَّانَ ഏതവസരമാണ് مُرْسَىٰهَا അതിന്റെ സ്ഥാപനം (സംഭവിക്കല്‍) ﴿43﴾ فِيمَ എന്തിലാണ് (ഏതവസ്ഥ- ഏതുനില- യിലാണ്) أَنتَ നീ مِن ذِكْرَىٰهَآ അതിന്റെ പ്രസ്താവനയെ (അതിനെക്കുറിച്ച് പറയുന്നത്) സംബന്ധിച്ച് ﴿44﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിങ്കലേക്കാണ് مُنتَهَىٰهَآ അതിന്റെ കലാശം, ചെന്നവസാനിക്കല്‍ ﴿45﴾ إِنَّمَآ أَنتَ നിശ്ചയമായും നീ مُنذِرُ താക്കീത് (മുന്നറിയിപ്പ്) നല്‍കുന്നവന്‍(മാത്രം) مَن يَخْشَىٰهَا അതിനെ ഭയപ്പെടുന്നവര്‍ക്ക് ﴿46﴾ كَأَنَّهُمْ അവര്‍ (ആകുന്നു) എന്നപോലെയിരിക്കും يَوْمَ يَرَوْنَهَا അതിനെ അവര്‍ കാണുന്ന ദിവസം لَمْ يَلْبَثُوٓا۟ അവര്‍ താമസിച്ചിട്ടില്ല, കഴിഞ്ഞുകൂടിയിട്ടില്ല (എന്നപോലെ) إِلَّا عَشِيَّةً ഒരു സായാഹ്നം (വൈകുന്നേരം) അല്ലാതെ أَوْ ضُحَىٰهَا അല്ലെങ്കില്‍ അതിന്റെ പൂര്‍വ്വാഹ്നം (ഇളയുച്ച സമയം -രാവിലെ)

അന്ത്യനാളിനെപ്പറ്റി ക്വുര്‍ആനും, നബിﷺയും സാധാരണ ഓര്‍മിപ്പിക്കാറും താക്കീത് ചെയ്യാറുമുണ്ടല്ലോ. എന്നാല്‍, അത് എപ്പോഴാണുണ്ടാകുക എന്ന് നിഷേധികള്‍ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും. അതിനുള്ള മറുപടിയാണിത്. മറുപടിയുടെ താല്‍പര്യം ഇതാണ്: അത് എപ്പോഴാണെന്ന് നബിﷺക്കോ മറ്റാര്‍ക്കെങ്കിലുമോ അറിഞ്ഞുകൂടാ. അല്ലാഹുവിന് മാത്രം അറിയാവുന്നതും അവന്‍ ആര്‍ക്കും അറിയിച്ചുകൊടുക്കാത്തതുമായ ഒരു പരമരഹസ്യമാണത്. എന്നാല്‍, നബിﷺയോട് അതിനെക്കുറിച്ച് അവര്‍ ചോദിക്കുന്നത് കണ്ടാല്‍, നബിﷺക്ക്

അത് സംബന്ധിച്ച് വല്ല അറിവുമുണ്ടെന്ന് തോന്നിപ്പോകും. (يسألونك كأنك حفى عنها) അല്ലാഹു അറിയിച്ചു കൊടുക്കാതെ അവിടുത്തേക്ക് എന്തറിയാനാണ്?! അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനപ്രകാരം അതിനെക്കുറിച്ച് ഭയപ്പെടുന്നവർക്ക് തിരുമേനി അതിനെപ്പറ്റി താക്കീത് നൽകുന്നുവെന്നുമാത്രം. എത്ര ഓർമിപ്പിച്ചിട്ടും ഭയപ്പാട് വരാത്തവരെ താക്കീത് ചെയ്തിട്ട് ഫലമില്ലല്ലോ. വാസ്തവത്തിൽ, അതിന്റെ സമയത്തെക്കുറിച്ചല്ല, അതിന്റെ ഗൗരവത്തെക്കുറിച്ചാണ് അവർ അന്വേഷിക്കേണ്ടത്. കാരണം, അത് സംഭവിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ പരമലക്ഷ്യമായിരുന്ന ഐഹികജീവിതത്തിൽ അവർ കേവലം ഒരു പകലിന്റെ സന്ധ്യാസമയത്തോളം, അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ രാവിലത്തെ സമയത്തോളം മാത്രമേ താമസിച്ചിട്ടുള്ളൂവെന്ന് അവർക്ക് തോന്നും. അത്രയും ഭയങ്കരമായിരിക്കും അത്. അന്ത്യമില്ലാത്ത ഒരു ജീവിതത്തിന്റെ തുടക്കവുമായിരിക്കും അത്.

اعاذنا الله من أهوال يوم القيامة وعذابه وتفضل علينا برحمته وفضله وله الحمد والمنة

وصلى الله على نبينا محمد وآله وصحبه ومن اتبعهم باحسان إلى يوم الدين